

Z posledních pocitů poskládám ještě jednou úžasnou chvíli
Je to tím, že jsi tu, možná tím, že kdysi jsme byli Ty a
já, my dva, dvě nahý těla, tak neříkej, že jinak si to chtěla,
tak neříkej, neříkej, neříkej mi nic

Stala ses do noci z ničeho nic moje platonická láska
unaven, bezmocný, usínám vedle Tebe, něco ve mně praská.
A ranní probuzení a slova o štěstí, neboj se to nic není
Pohled a okouzlení, a prázdný náměstí na znamení.

R: Jenže ty neslyšíš, jenže ty neposloucháš,
snad ani nevidíš, nebo spíš nechceš vidět
a druhejm závidíš a v očích kapky slaný vody
zkus změnu, uvidíš. Pak vítej do svobody.

Jsi anděl, netušíš. Anděl, co ze strachu mu utrhali křídla.
A až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla.
Říkej si o mně, co chceš. Já jsem byl odjakživa blázen.
Nevím, co nechápeš, ale vrať se na zem.

Jenže ty neslyšíš, jenže ty neposloucháš.
Snad ani nevidíš, nebo spíš nechceš vidět.
A druhejm závidíš a v očích kapky slaný vody.
Zkus změnu, uvidíš. Pak vítej do svobody.

Jsi anděl, netušíš. Anděl, co ze strachu mu utrhali křídla.
A až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla.

Jenže ty neslyšíš, jenže ty neposloucháš.
Snad ani nevidíš, nebo spíš nechceš vidět.
A druhejm závidíš a v očích kapky slaný vody.
Zkus změnu, uvidíš. Pak vítej do svobody.